

Krajský úřad v Pardubicích
odbor majetkový a stavebního řádu
Komenského náměstí 125
532 11 Pardubice

MĚSTSKÝ ÚŘAD
JEVIČKA
21. 12. 2011
OVUP/5866/2011
11/—
08-43

V Jevíčku 15. 12. 2011

Odvolání.

Odvolávám se proti rozhodnutí o umístění stavby, vydanému pod číslem jednacím OVUP 4144/2011-309/B. Svým odvoláním napadám výrok rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „Bioplynové stanice 0,6 MW, Jevíčko“, zejména se odvolávám proti zamítnutí námitek.

Odvolání proti zamítnutí námitek podaných pod bodem A).

V řízení jsem napadl hlukovou studii, která byla podkladem pro vydání závazného stanoviska KHS Pardubického kraje ze dne 29. 7. 2011, č.j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy, které bylo podkladem pro předmětné rozhodnutí o umístění stavby. Tuto hlukovou studii si účastníci řízení opatřili přímo u KHS. Není však jisté, zda se jedná o tutéž studii, která byla doplněna návrhatelem do dokumentace. Stavební úřad doplnění dokumentace o hlukovou studii neoznámil účastníkům řízení.

Namítal jsem, že chráněným územím jsou jednoznačně i pozemky rodinných domů, na nichž byl hluk měřen (pozemky mezi zdrojem hluku a RD).

Uvedená měření a následné výpočty dále neberou v potaz to, že mezi objekty, u kterých byla měřena hladina akustického hluku, a zdrojem hluku jsou další pozemkové parcely (206,3069 a 3070, ne tedy zahrady, které jsou na základě platného územního plánu určeny k zástavbě rodinných domků. Hluková studie by tento fakt měla zohlednit, neboť hranice pozemků, jež jsou určeny k další zástavbě mezují s pozemky, na nichž je projektováno umístění BPS a kogenerační jednotky. Vzdálenost zdroje hluku a měřeného místa se tak zkrátí na několik desítek metrů.

Hluková studie uvažuje s nočním limitem hluku 40dB, který však platí pouze pro zdroje bez tónové složky zvuku. Provoz kogenerační jednotky je jednoznačně zdrojem tónové složky zvuku, kterou nelze v plné míře eliminovat ani protihlukovým opatřením. Je proto jednoznačně nutné uvažovat s nočním limitem 35dB.

Tato hluková studie nebyla součástí projektové dokumentace dostupné účastníkům řízení a veřejnosti u stavebního úřadu. Účastníci řízení ani veřejnost tedy neměli možnost se s ní seznámit a reagovat na její závěry.

Na základě výše uvedených skutečností jsem se domáhal před vydáním územního rozhodnutí:

- Provedení nezávislého měření hlučnosti, které by akceptovalo níže uvedené skutečnosti tj.: nezávislé měření provést na hranici mezujících pozemků parcelních čísel 3070 a 3069 určených dle územního plánu k výstavbě RD a pozemků, na nichž jsou umístěny zdroje hluku.
- Jako maximální hranici hluku v noční době s ohledem na tónovou složku zvuku stanovit 35dB.

- Hluk měřit při chodu technologických zařízení, která vykazují maximální hladiny hluku (např. i při dopravě štěpky do sila, atp.), současně i s vnitropodnikovou dopravou a okolním hlukem.

- Zveřejnit takto provedené nezávislé měření společně s projektovou dokumentací.

Stavební úřad mou námitku zamítl s obecným, formálním a nekonkrétním odvoláním na skutečnost, že sledování hluku, prachu a ostatních emisí je v kompetenci KHS Pardubického kraje, která k návrhu vydala souhlasné závazné stanovisko k umístění stavby dne 29. 7. 2011, č.j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy.

Tím po formální i věcné stránce zcela chybně zamítl mou námitku, která směřovala proti závaznému stanovisku č.j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy, odvoláním na totéž mnou napadené stanovisko.

Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Stavební úřad dále porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb., když řádně neposoudil, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a zejména s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

O návrhu na umístění stavby nerozhoduje KHS Pardubického kraje, ale stavební úřad. Stavební úřad tak porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb. – nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Stavební úřad ve svém odůvodnění nemůže pouze odkazovat na jiné dokumenty bez dalšího, ale musí námitky vyhodnotit a řádně je posoudit a vypořádat. Zvláště, pokud je upozorněn a je namítáno, že předmětný dokument – stanovisko DOSS je vadné a nelze je v územním řízení použít. To stavební úřad zjevně neučinil.

Svou námitkou a tedy i **svým odvoláním napadám – odvolávám se a požaduji přezkoumat rovněž závazné stanovisko KHS Pardubického kraje ze dne 29. 7. 2011, č. j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy**, které bylo podkladem pro předmětné rozhodnutí o umístění stavby. Nezákonost závazného stanoviska spatřuji zejména ve skutečnosti, že KHS Pardubického kraje souhlasila s umístěním dalšího zdroje hluku do území (stávajícího areálu), které je již v současné době zdrojem nadlimitního hluku. Takový postup není možný. KHS Pardubického kraje sice stanovila ve svém stanovisku podmínku:

„Součástí projektové dokumentace ke stavebnímu řízení bude protokol o měření hluku v chráněném venkovním prostoru v denní i noční době, který prokáže prokazatelně dodržení hygienických limitů.“

Tato podmínka, převzatá následně do rozhodnutí o umístění stavby, je nezákonná. Je zjevně nekonkrétní a je nevymahatelná. Nezákonné je tedy i rozhodnutí o umístění stavby. V podmínce není stanoveno, o jaký chráněný venkovní prostor se vlastně jedná. Není zde vůbec zmíněn chráněný venkovní prostor sousedních staveb pro bydlení. Dále, samotné měření hluku ze stávajícího výrobního areálu nemůže být podkladem pro důkaz, že v případě umístění další stavby nedojde k překročení hlukových limitů a tím pádem nemůže být podkladem i pro vydání závazného stanoviska. Tím může být pouze řádně zpracovaná hluková studie, která bude vycházet z měření a z údajů o nové stavbě BPS, včetně všech souvisejících zdrojů hluku (areálová doprava atd.). Navíc otázka hluku a splnění hlukových

limitů musí být jednoznačně vyřešena a výše zmíněné podmínky musí být splněny už ve fázi územního řízení a ne až ve fázi stavebního řízení. Účastníci řízení by nesplnění hlukových limitů nemohli v územním řízení napadnout a ve stavebním řízení nelze podávat námitky, které by bylo možné podat v územním řízení.

Další nezákonnost závazného stanoviska KHS Pardubického kraje ze dne 29. 7. 2011, č.j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy spatřuji v tom, že vycházelo z vadné hlukové studie. Vady hlukové studie byly v řízení dokázány posudkem, zpracovaným firmou Akusting spol. s r.o. Brno. Tento posudek kvalifikovaně zpochybňuje hlukovou studii doloženou navrhovatelem, závazné stanovisko KHS a tím i celý návrh a probíhající řízení. Tento posudek jako důkaz v řízení měl k dispozici i stavební úřad dříve, než rozhodnutí o umístění stavby vydal. Tento posudek musí být součástí spisu.

KHS svým závazným stanoviskem porušila § 3 zákona č. 500/2004 Sb. – nepostupovala tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Neověřila dostatečně, zda hluková studie je zpracovaná správně – jsou v ní zahrnuty všechny zdroje hluku – zejména areálová oprava.

Kromě pochybení KHS pochybil i stavební úřad, který musí vědět, že nekonkrétní a nevyzpytatelné podmínky nemůže rozhodnutí obsahovat. Tato skutečnost je alarmující zejména proto, že stavební úřad byl o svém nesprávném úředním postupu účastníky řízení opakovaně upozorněn. I přes tato upozornění však nic neproověřil a nezkoordinoval a pouze opsal vadnou podmínku KHS do rozhodnutí.

K zamítnutí mé námitky dále stavební úřad uvádí, že stavební úřad hlukovou studii pro vedení územního řízení nepožadoval doložit, nicméně žadatel ji 2. 11. 2011 doložil a u stavebního úřadu byl k dispozici.

Stavební úřad pochybil, když nepožadoval po navrhovateli doplnění hlukové studie do dokumentace či podkladů řízení. Textová část dokumentace se totiž na několika místech o hlukové studii zmiňuje a odvolává se na ni, a to takovým způsobem, že absence hlukové studie v návrhu znamená jeho neúplnost. Postup a postoj stavebního úřadu vyvolává dojem, že jeho pracovníci nečetli textovou část projektové dokumentace. Stavební úřad tak porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb. – nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Pochybením stavebního úřadu je skutečnost, že po doplnění dokumentace a podkladů návrhu navrhovatelem o hlukovou studii, neoznámil stavební úřad tuto skutečnost účastníkům řízení, nedal jim možnost a dostatečný čas řádně se s těmito podklady seznámit a případně se k nim vyjádřit či podat námitky. Stavební úřad na tuto skutečnost neupozornil ani na veřejném projednání dne 3. 11. 2011. Protokol z jednání informace o doplnění návrhu neobsahuje. Doplnění dokumentace o tak závažné a pro řízení důležité dokumenty nelze vyřešit možností účastníků řízení seznámit se s podklady rozhodnutí ve lhůtě 5 dní. Po veřejném jednání již nebylo možné podávat do řízení námitky, ale pouze připomínky a návrhy. Tímto postupem znemožnil stavební úřad účastníkům řízení podat kvalifikované námitky k doplněné dokumentaci – hlukové studii. Stavební úřad tak porušil § 89 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb. Účastníci řízení neměli možnost podat k doplněnému návrhu námitky.

Stavební úřad dále pochybil, když nedbal na návrhy účastníků řízení, aby řízení bylo přerušeno, a aby vyzval navrhovatele k doplnění dokumentace, všem účastníkům oznámil tuto skutečnost, dal jim možnost a dostatečný čas řádně se s těmito podklady seznámit a případně

se k nim vyjádřit či podat námitky. Alarmující je pak skutečnost, že tak neučinil ani tehdy, když byl účastníky řízení upozorněn na svůj nesprávný úřední postup. Místo toho nechal návrh doplnit, účastníkům to neoznámil a na návrhy a připomínky účastníků řízení nereagoval. Tento postup je v příkrém rozporu se všemi základními zásadami správního řízení, jak jsou formulovány v zákoně č. 500/2004 Sb.

Takovýto postup je v příkrém rozporu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona a zejména správního řádu. Důsledkem je nezákonnost rozhodnutí.

Odvolání proti zamítnutí námitek podaných pod bodem B).

V řízení jsem námitkami napadl rozptylovou studii, která byla podkladem pro vydání sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje č. j. KrÚ 60655/2011/OZPZ/FE. Rozptylovou studii si mohli opatřit účastníci řízení u Krajského úřadu Pardubického kraje, není však jisté, zda se jedná o tutéž studii, která byla doplněna návrhovatelem do dokumentace. Stavební úřad navíc doplnění dokumentace neoznámil účastníkům řízení.

Rozptylová studie počítá s osmi průjezdy těžkých dopravních prostředků denně. Počítá s dovážením a vyvážením biomasy a fugátu předběžně trasou přes Jaroměřice, Biskupice, do ZD Městečko Trnávka. Je chybně uvažováno se vzdáleností stavby 170 m od nejbližší zástavby. Není akceptován územní plán města.

V rozptylové studii se počítá s průměrnými denními hodnotami osmi průjezdů těžkých dopravních prostředků. Nejsou však zohledněna dvě období, kdy provoz těžkých nákladních prostředků bude násobně vyšší. Jedná se o období cca 2 x 20 dnů ročně, kdy se z nádrží vyvážá fugát. V těchto dnech vzroste provoz těžkých dopravních strojů na cca 40 průjezdů denně, což je při zvažovaném dvacetidenním cyklu významná zátěž nejen pro okolí BPS, ale i celou trasu průjezdu této dopravy včetně jejího okolí.

ZD Městečko Trnávka nemá uzavřenu žádnou smlouvu ani smlouvu o smlouvě budoucí na dodávku biomasy a následný odběr fugátu s S & M Develop s.r.o.

V rozptylové studii nejsou řešeny emise tvořené vlastním sušením digestátu.

Rozptylová studie nebyla součástí projektové dokumentace dostupné veřejnosti na stavebním úřadě. Veřejnost tedy neměla možnost se s ní seznámit a reagovat na její závěry.

Na základě výše uvedených skutečností jsem se domáhal před vydáním územního rozhodnutí:

- Předložení konkrétních smluv provozovatele BPS na dodávku biomasy a následný odběr fugátu, protože trasa transportu při změně uvažovaného dodavatele/odběratele může vést i přes město Jevíčko.

- Na základě těchto smluv provést nezávislou rozptylovou studii, která by zapracovávala konkrétní údaje s reálnými hodnotami.

- Zveřejnit takto provedené nezávislé měření společně s projektovou dokumentací.

Stavební úřad mou námitku zamítl s obecným, formálním a nekonkrétním odvoláním na skutečnost, že rozptylová studie sloužila jako podklad pro vydání stanoviska Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru ŽP. Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Svou námitkou a tedy i svým odvoláním napadám a odvolávám se a požaduji přezkoumat rovněž sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje č. j. KrÚ 60655/2011/OŽPZ/FE a č.j. KrÚ 90565/2011/OŽP/FE, na které se odvolává SÚ v zamítnutí mých námitek.

Nezákonnost těchto dokumentů spatřuji ve skutečnosti, že Krajský úřad OŽPZ v rozporu s § 3 správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Spokojil se s údaji, podklady a tvrzeními doloženými žadatelem a neprověřil si žádným způsobem pravdivost údajů v nich uvedených. Přitom hluková i rozptylová studie obsahují řadu nepravdivých údajů – například údaj o vzdálenosti stavby od nejbližší obytné zástavby, údaje o rozměrech stavby atd. Dále zde vůbec není zohledněna skutečnost, že plochy v těsné blízkosti navržené stavby jsou platným územním plánem určeny k výstavbě rodinných domů.

Sdělení Krajského úřadu OŽPZ č. j. KrÚ 60655/2011/OŽPZ/FE, č.j. KrÚ 90565/2011/OŽP/FE je vadné a nezákonné. Krajský úřad OŽPZ při vydání tohoto dokumentu zjevně vycházel pouze z podkladů doložených žadatelem. KrÚ neprovedl místní šetření, ani si předložené údaje žádným způsobem neověřil. Pokud by tak učinil, musel by zjistit, že řada údajů je nepravdivých.

Krajský úřad v textu sdělení uvedl, jaké podklady měl kromě vlastního návrhu k dispozici při posouzení záměru. Byly to: Stanovisko KrÚ Pardubického kraje, OŽPZ zn. 64718/2011/OZPZ/Sv ze dne 13. 9. 2011 a vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č.j. MUMT-722/2011 ze dne 10. 1. 2011.

Pochybení krajského úřadu mimo jiné spatřujeme v tom, že oznámení podlimitního záměru neobsahuje všechny náležitosti podle přílohy 3a zákona č. 100/2001 Sb. Zejména se jedná o výčet staveb, činností a technologií v území dotčeném záměrem (realizovaných, připravovaných, uvažovaných), množství a druh emisí do ovzduší, zdroje hluku, rizika havárií.

Dále k oznámení nebylo přiloženo stanovisko příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace. Příslušným stavebním úřadem je odbor výstavby a ÚP MÚ Jevíčko. Místo toho jako podklad přijal krajský úřad naprosto nerelevantní vyjádření ORP MÚ Moravská Třebová, které kromě toho, že je vydal jiný orgán, než vyžaduje zákon, trpí samo o sobě zjevnými formálními i věcnými vadami.

Krajský úřad vůbec nezjistil, že vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č.j. MUMT-722/2011 je ze dne 10. 1. 2011. Přitom dokumentace pro územní rozhodnutí je z července 2011. Dále v předmětném vyjádření MÚ Moravská Třebová jsou uvedeny jiné pozemky než v oznámení a než v DÚR.

Svým odvoláním napadám a odvolávám se – požaduji přezkoumat – rovněž vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č. j. MUMT-722/2011 ze dne 10. 1. 2011 a rovněž následně rovněž navazující vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č.j. MUMT-23556/2011 ze dne 9. 8. 2011.

Ze sdělení je zřejmé, že KrÚ při posuzování záměru nevycházel ani z hlukové studie ani z rozptylové studie. To je vážným pochybením. KrÚ v rozporu s § 3 správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přitom obě studie prokazují skutečnost, že BPS je navržena do území zatěžovaného nad míru únosného zatížení.

Z textu sdělení OŽPZ č. j. KrÚ 60655/2011/OŽPZ/FE, č.j. KrÚ 90565/2011/OŽP/FE a sdělení č.j. KrÚ 98561/2011/OŽPZ/FE je zřejmé, že Krajský úřad při svém hodnocení oznámení podlimitního záměru nejednal podle metodických pokynů MŽP a MMR, které shodně udávají, že citují – „*Nezbytné je stanovit ochranné pásmo a dodržet odstupové*

vzdálenosti zejména od ploch bydlení, rekreace a občanského vybavení. Vhodné jsou areály zemědělských zařízení nebo nevyužité výrobní areály (tzv. brownfields), nacházející se v dostatečné vzdálenosti od ploch bydlení.“ ..... „Ochranné pásmo zemědělské BPS min. 300 m vzhledem k územnímu plánování rodinné výstavby.“

„Hlavním účelem tohoto metodického pokynu je zavázat příslušné orgány státní správy v oblasti životního prostředí k jednotnému postupu při povolování a schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu a optimalizovat podmínky jejich provozu z hlediska životního prostředí. Metodický pokyn je určen především úředníkům státní správy a provozovatelům k zajištění kvalifikovaného schvalovacího procesu a k eliminaci problémů s umístěním BPS.“

Skutečnost je však taková, že od stávajících objektů bydlení je BPS umístěna ve vzdálenosti necelých 120 m a od ploch bydlení vymezených schváleným územním plánem dokonce pouze 40 m.

Metodický pokyn MŽP dále uvádí, že „S ohledem na doporučení ministerstva životního prostředí dochází krajský úřad zpravidla k závěru, že BPS vyžaduje zjišťovací řízení.“

Je tedy zřejmé, že krajský úřad nepostupoval v souladu s metodickým pokynem ani doporučením svého nadřízeného orgánu. Tento postup by byl snad pochopitelný v případě, že by se jednalo o BPS s dávkováním suroviny umístěným v uzavřeném objektu s filtrací a umístěné ve vzdálenosti oněch 300 m od nejbližší obytné zástavby. Předmětný návrh však umísťuje BPS na návětrné straně od obydlí, v jejich těsné blízkosti. Obytné plochy navíc BPS obklopují ze tří stran. Vlastní technologie BPS pak počítá s dávkováním suroviny na volné ploše pomocí traktoru s radlicí.

Ve svém sdělení sdělení č.j. KrÚ 98561/2011/OŽPZ/FE správní orgán uvedl, že se zabýval rovněž otázkou umístění záměru. Ověřil ze situace a z leteckých snímků vzdálenost od nejbližšího obytného objektu.

To zjevně neodpovídá skutečnosti. Záměr udává vzdálenost 170 m od objektů bydlení, zatímco skutečné vzdálenosti jsou uvedeny výše. Přitom ochranné pásmo PBS, ve kterém nesmí být umístěvány objekty bydlení, činí 300 m – což je téměř ¼ historické zástavby města, včetně náměstí. V tomto pásmu se rovněž nachází řada lékařských ordinací.

Krajský úřad ve svém sdělení dále tvrdí, „že podle zásad uvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 100/2001 Sb. posoudil, zda a v jakém rozsahu může předložený záměr ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo.“

Zásady uvedené v příloze č. 2 k zákonu č. 100/2001 Sb. však uvádí:

„Při zjišťovacím řízení příslušný úřad na základě dostupných podkladů a informací zjišťuje, zda a v jakém rozsahu může záměr vážně ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo. Používá přitom následující kritéria, která charakterizují na jedné straně vlastní záměr a příslušné zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající významné potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí.“

I. CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU

Parametry záměru musí být zváženy zejména s ohledem na

1. velikost,

2. kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných),
3. využívání přírodních zdrojů,
4. produkci odpadů,
5. znečišťování životního prostředí a vlivy na veřejné zdraví,
6. rizika havárií zejména vzhledem k navrženému použití látek a technologií.

II. UMÍSTĚNÍ ZÁMĚRU

Parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy zejména s ohledem na

1. dosavadní využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání,
2. relativní zastoupení, kvalitu a schopnost regenerace přírodních zdrojů,
3. schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštní pozorností na
  - a) územní systém ekologické stability krajiny,
  - b) zvláště chráněná území,
  - c) území přírodních parků,
  - d) významné krajinné prvky,
  - e) území historického, kulturního nebo archeologického významu,
  - f) území hustě zalidněná,
  - g) území zatěžovaná nad míru únosného zatížení (včetně starých zátěží).

III. CHARAKTERISTIKA PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA OBYVATELSTVO A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Potenciálně významné vlivy záměru musí být zváženy ve vztahu ke kritériím uvedeným v bodech I. a II. zejména s ohledem na

1. rozsah vlivů (zasazené území a populaci),
2. povahu vlivů vzhledem k jejich přesahování státních hranic,
3. velikost a složitost vlivů,
4. pravděpodobnost vlivů,
5. dobu trvání, frekvenci a vratnost vlivů.

Z výše uvedené citace zákona a jeho porovnáním s předmětným sdělením KrÚ jednoznačně vyplývá, že krajský úřad před vydáním sdělení **neposoudil** podle zásad uvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 100/2001 Sb. zda a v jakém rozsahu může předložený záměr ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo. Konkrétně parametry záměru nezhodnotil zejména s ohledem na kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných), znečišťování životního prostředí a vlivy na veřejné zdraví, rizika havárií zejména vzhledem k navrženému použití látek a technologií. Dané území a navržená stavba jednoznačně výše uvedené aspekty naplňují. V daném území jsou totiž již v současné době překračovány limitní hodnoty hluku v chráněném prostoru staveb pro bydlení. Zdrojem tohoto hluku je právě výrobní areál, kam má být navržená stavba umístěna. Tím dojde k dalšímu zvýšení hladiny hluku. Přitom návrh neobsahuje žádná konkrétní opatření pro snížení hladiny hluku. BPS je dále zdrojem zápachu. Navržená technologie dávkování suroviny na otevřené ploše, velmi malá vzdálenost od stávající obytné zástavby (120 m), těsná vzdálenost od plochy určené pro výstavbu rodinných domů (40 m), absence skladu digestátu, ignorance stávající hlukové zátěže a absence konkrétních protihlukových opatření – to vše jsou parametry návrhu, které svědčí o snaze navrhovatele postavit BPS s co nejnižšími náklady bez jakéhokoli ohledu na stávající prostředí. Nechce se ani věřit tomu, že Krajský úřad odbor životního prostředí a zemědělství dokáže tomuto návrhu bez dalšího přitakat. Pokud by byl návrh doplněn o sklad digestátu, dávkování umístěno do uzavřeného objektu s filtrací, stavba umístěna požadovaných 300 m od obytné zástavby, pak by se dalo pochopit, že KrÚ OŽPZ

vydá prosté sdělení, ve kterém návrh defakto schválí bez dalších podmínek. V našem konkrétním případě to vzhledem ke všem popsaným aspektům není možné. Je nezbytné provést zjišťovací řízení, v jehož průběhu bude návrh **skutečně posouzen** podle zásad přílohy č. 2 k zákonu č. 100/2001 Sb. Výsledkem posouzení bude závěr, že předmětný návrh buď není možné v daném území realizovat, nebo lze realizovat, ale za splnění konkrétních podmínek. Tyto podmínky pak stavební úřad zahrne do územního rozhodnutí.

Dále upozorňuji na skutečnost, že v případě digestátu z BPS dle projektové dokumentace se jedná o látku s lehce uvolnitelným dusíkem. Dusík se bude snadno uvolňovat do půdy a ohrozí čistotu povrchových i podzemních vod. Dokumentace pro územní řízení se vůbec nezabývá způsobem – místy – kde bude hnojení digestátem probíhat. Vzhledem k tomu, že v blízkém okolí jsou v současné době umístěny či realizovány již 3 jiné BPS a dále vzhledem k tomu, že území Malé Hané je protkáno vodními toky, je riziko ohrožení povrchových i podzemních vod velmi vysoké. Přitom velká část místních vodotečí (Jevička, Malonínský potok) je vedena jako takzvané lososové vody, s nejpřísnější ochranou kvality vod. Ohroženy záměrem jsou rovněž podzemní vody - studna Reifova pila a prameniště u Zadního Arnoštova. V blízkosti Malonínského potoka – na území stavby - se nachází faktické záplavové území, které hrozí splavením digestátu do toku. Pozemky pro vývoz digestátu, v návaznosti na plán hnojení nejsou v dokumentaci popsány. Navržená technologie umožní zdržení digestátu v dofermentoru maximálně 2 měsíce. Tento fakt si vynutí nutnost vyvážení digestátu na pole i v nevhodné době – zmrzlá půda, půda nasycená jarními či podzimními dešti. Negativní důsledky jsou nasnadě: Kromě výše popsaného znečištění vodních toků to bude silný zápach. Upozornil jsem na skutečnost, že v dokumentaci nebyly vyhodnoceny přírůstky imisních koncentrací znečišťujících látek v ovzduší. Vyhodnocení není provedeno pro spalování bioplynu, ale ani pro dopravu. Není spolehlivě prokázáno, že budou dodrženy limity nařízení vlády číslo 597/2006 Sb.

Celým projektem včetně vyjádření a stanovisek dotčených orgánů státní správy k němu se line nejednotnost údajů v parametrech BPS. Nepřesnosti se týkají například:

- Nejednotná citace parcelních čísel.
- Nejednotnost v udávaných množstvích vstupních surovin v jednotlivých stanoviscích DOSS a v samotném textu DUR.
- Nejednotnost v očekávaném množství produkce bioplynu.
- Nejednotnost v uváděném počtu nádrží, stavebních objektů a provozních souborů. Údaje v DÚR, v závazném stanovisku ORP z 26. 9. 2011, v povolení Kr.Ú. se vzájemně liší.

Dokumentace uvádí velmi pochybný popis nakládání a produkty fermentace. Dokumentace uvádí produkci pevné složky 5 t/den a předpokládá denní vývoz k hnojení. To bude činit velký problém v zimním období. Vyluhováním kapalné složky z tohoto materiálu bude docházet k nežádoucím impaktům na životní prostředí.

Ještě závažnější bude následné nakládání s kapalnou složkou digestátu.

Striktně podle DUR - denní množství fugátu pro uložení do dofermentorů podle DUR je 17 tun. Vyvezeno má být 3100 tun za půl roku – (dle počtu fekálů) 3000 m³ za půl roku. DUR zároveň uvádí, že objem dofermentorů je 3 900 m³, přitom vnější udané rozměry dofermentorů jsou průměr 26,6 m a výška 7 m. Z toho plyne vnější objem tohoto objektu 3 888 m³. Jak je vidět, jedná se o další důkaz o naprosté zmatenosti a zmatečnosti dokumentace. Skutečný využitelný vnitřní objem lze z dokumentace dovodit cca 3 700

m3. To znamená, že před plánovaným vývozem fugátu by jím byl dofermentor zaplněn do výše 5,7 m a na ostatní materiál zbývá 1,3 m.

Při vstupu surovin do procesu, který činí cca 18,9 t kukuřičné siláže/den a cca 11,5 t travní senáže/den a převedení těchto materiálů do dofermentoru dojde podle DÚR k materiálovému úbytku, vyjádřenému výstupním množstvím digestátu cca 24t/den. Při předpokladu hustoty obsahu dofermentoru cca 1000 kg/m3 bude výstup digestátu činit 24 m3/den.

V případě, že z digestátu bude odvodněno a odváženo cca 5 m3 pevné složky za den, je zřejmé, že denní objemová produkce kapalné složky digestátu bude cca 19 m3/den.

Tato skutečnost není v DUR explicitně uvedena a materiálové bilance jsou zde zamlženy udáváním hmotnostních poměrů. Zásadní je však objemová bilance materiálů. Skutečný objem pro vývoz po půl roce bude tedy reálně činit cca 3450 m3 a ne 3 000 m3 jak udává DUR. Při reálném vnitřním objemu cca 3 700 m3 je v DUR uvedený návrh provozu zcela mimo realitu a jedná se o uvedení dotčených orgánů státní správy i účastníků řízení v omyl.

Dofermentor nelze provozovat jako skladovací nádrž digestátu – nelze jej během sezony zcela vyprázdnit. Proto je nutné konstatovat, že doba zdržení v DUR uvedená v poslední navržené nádrži (dofermentor) není reálná. Reálná doba zdržení digestátu v dofermentoru bude cca 2 měsíce. Při tomto zdržení je jisté, že digestát bude vyvážen ve zcela nevhodném ročním období na rozmáčený terén a zmrzlou půdu. Podle nařízení vlády č. 103/2003 Sb. a dle vyhlášky č. 274/1998 Sb. je doporučené zdržení hnojiva ve skladovací nádrži 3-6 měsíců. Předmětná stavba BPS tak tyto podmínky nesplňuje – je s uvedenými právními předpisy v rozporu.

Vliv záměru na životní prostředí v DUR není zpracován řádně, ale pouze orientačně. Je zde pouze citována, a je odkazováno na hlukovou studii, avšak ani studie ani její závěry nebyli do DUR nijak konkrétně zahrnuty.

Krajský úřad dále nezhodnotil parametry území, které může být ovlivněno záměrem, zejména s ohledem na dosavadní využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání, schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštní pozorností na území hustě zalidněná a území zatěžovaná nad míru únosného zatížení (včetně starých zátěží). Území, do kterého je návrh umístován je hustě zastavěným územím města s převahou bydlení v rodinných domech. **V těsné blízkosti navržené stavby se podle platného územního plánu nachází plocha pro výstavbu dalších rodinných domů. Přitom součástí návrhu není stanovení ochranného pásma bioplynové stanice, které by zcela jistě zasáhlo do těchto návrhových ploch pro bydlení. Tím dojde k rozporu s platnou územně plánovací dokumentací. V případě vydání územního rozhodnutí na BPS by předmětné plochy pro bydlení nebylo možné pro daný účel využít.**

Z tohoto důvodu tímto napadám rovněž vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č.j. MUMT-722/2011 ze dne 10. 1. 2011 a navrhuji je zrušit pro jeho nezákonnost.

Svým odvoláním proto navrhuji pro nezákonnost zrušit sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje č. j. KrÚ 60655/2011/OŽPZ/FE, č.j. KrÚ 90565/2011/OŽP/FE.

Ve svém odvolání odkazují na metodické pokyny a doporučení Ministerstva životního prostředí k povolování bioplynových stanic. Na základě toho navrhuji, aby Krajský úřad Pardubického kraje, poté, co bude jeho původní sdělení zrušeno, rozhodl o tom, že předmětný návrh na umístění „Bioplynové stanice 0,6 MW, Jevíčko“, **vyžaduje zjišťovací řízení.**

Svým odvoláním napadám a odvolávám se – požaduji přezkoumat – rovněž vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č. j. MUMT-722/2011 ze dne 10. 1. 2011 a rovněž následně rovněž navazující vyjádření MÚ Moravská Třebová, odbor výstavby a územního plánování č. j. MUMT-23556/2011 ze dne 9. 8. 2011.

Tato vyjádření kromě toho, že nemůžou být po formální stránce podkladem pro oznámení podlimitního záměru, trpí věcnými vadami.

- Vyjádření ze dne 10. 1. 2011 uvádí jiné pozemky, než na kterých je BPS podle DUR navržena.
- Vyjádření ze dne 9. 8. 2011 uvádí jiné pozemky, než na kterých je BPS podle DUR navržena.
- Vyjádření ze dne 9. 8. 2011 uvádí jiný výkon BPS než je v DUR navržena.
- Obě vyjádření jsou vadná v tom, že uvádí – „záměr je v souladu se záměry územního plánování v dotčeném území“. Toto tvrzení je zjevně nepravdivé. V závazné části schváleného územního plánu sídelního útvaru Jevíčko je pro předmětnou plochu uvedeno:
  - A) 3. – Pro zabezpečení dalšího rozvoje města nutno v plné míře respektovat zásady urbanistické koncepce sledující tvorbu zdravého životního prostředí.
  - A) 6. – Relativně dobře rozvinutá výroba zaměřená na využití místních surovin, strojírenství a potravinářství bude dále posílena a orientována do ploch rozvinutých podél Malonínského potoka s dobrou dopravní obsluhou.Jak je z výše uvedeného textu zřejmé, územní plán nepřipouští umístění bioplynových stanic do daného území a to ani obecnou formulací – stavby pro výrobu energie. Navržená stavba BPS je tedy v rozporu s územním plánem. Vyjádřením je zjevně porušen i bod A) 3. závazné části územního plánu, protože už stávající stav v území je nadlimitní vzhledem k zatížení hlukem. Umístění dalšího zdroje hluku do tohoto území je v rozporu s tvorbou zdravého životního prostředí.

Tyto výše uvedené skutečnosti měl vzít v úvahu rovněž stavební úřad, který je odborem výstavby a územního plánování. Měl návrh posoudit, zda je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování. Stavební úřad to zjevně neučinil a tak porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb. Stavební úřad nemůže pouze slepě ve svém rozhodnutí odkazovat na dodaná vyjádření a stanoviska jiných orgánů státní správy. Musí sám všechny důkazy podklady v řízení posoudit a vyhodnotit. Územní rozhodnutí nevydávající dotčené orgány státní správy, ale stavební úřad. Vady vyjádření a stanovisek jiných orgánů státní správy mají za následek vady a následnou nezákonnost územního rozhodnutí. U předmětného řízení je fatálním pochybením stavebního úřadu skutečnost, že v řízení nedbal návrhů a upozornění účastníků řízení na vady podkladů a dokladů návrhu.

Dále v odůvodnění zamítnutí mých námitek stavební úřad sdělil, že stavební úřad rozptylovou studii jako podklad pro vedení územního řízení nepožadoval doložit, nicméně žadatel ji dne 3. 11. 2011 doložil a u stavebního úřadu byla k dispozici. Další rozptylovou studii stavební úřad nepožadoval zpracovat. Z odůvodnění zamítnutí této mé námítky vyplývá, že se jí stavební

úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Stavební úřad porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb., když řádně neposoudil, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a zejména s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Tímto postupem se stavební úřad dopustil nezákonnosti. Stavební úřad nedbal na návrhy účastníků řízení, aby řízení bylo přerušeno, a aby vyzval navrhovatele k doplnění dokumentace, všem účastníkům oznámil tuto skutečnost, dal jim možnost a dostatečný čas řádně se s těmito podklady seznámit a případně se k nim vyjádřit či podat námitky. Alarmující je pak skutečnost, že tak neučinil ani tehdy, když byl účastníky řízení upozorněn na svůj nesprávný úřední postup. Místo toho nechal návrh doplnit, účastníkům to neoznámil a na návrhy a připomínky účastníků řízení nereagoval.

Pochybením stavebního úřadu je skutečnost, že po doplnění dokumentace a podkladů návrhu navrhovatelem o rozptylovou studii, neoznámil stavební úřad tuto skutečnost účastníkům řízení, nedal jim možnost a dostatečný čas řádně se s těmito podklady seznámit a případně se k nim vyjádřit či podat námitky. Stavební úřad na tuto skutečnost neupozornil ani na veřejném projednání dne 3. 11. 2011. Protokol z jednání informace o doplnění návrhu neobsahuje. Doplnění dokumentace o tak závažné a pro řízení důležité dokumenty nelze vyřešit možností účastníků řízení seznámit se s podklady rozhodnutí ve lhůtě 5 dní. Po veřejném jednání již nebylo možné podávat do řízení námitky, ale pouze připomínky a návrhy.

Tímto postupem znemožnil stavební úřad účastníkům řízení podat kvalifikované námitky k doplněné dokumentaci – rozptylové studii. Stavební úřad tak porušil § 89 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb. Účastníci řízení neměli možnost podat k doplněnému návrhu námitky.

Důsledkem je nezákonnost rozhodnutí.

Dalším pochybením stavebního úřadu je skutečnost, že i přes svá tvrzení o tom, že rozptylovou studii nepožadoval doložit jako podklad pro vedení územního řízení, ve výroku rozhodnutí o umístění stavby vymezil území dotčené vlivy stavby a to – „*území vyznačené v rozptylové studii č. 179b/2011 ze dne 29. 8. 2011, vypracované Laboratoří pro kontrolu emisí a imisí, firmou Defekty s.r.o., Franzova 63, Brno.*“

Jak mohl stavební úřad vymezit území dotčené vlivy stavby rozptylovou studií, která podle něj není součástí dokumentace?

Výrok rozhodnutí tak naplňuje důvody uvedené v § 77 správního řádu a rozhodnutí činí **nicotným**. Odkazem na rozptylovou studii při vymezení území dotčeného vlivy stavby, a zároveň tvrzením, že tato studie není součástí návrhu a dokumentace, je rozhodnutí zjevně vnitřně rozporným a právně i fakticky neuskutečnitelným. **Rozhodnutí je tedy podle mého názoru nicotné.**

Navrhuji, aby Krajský úřad postupoval dále ve smyslu § 77 správního řádu a postoupil (podal žalobu) předmětné rozhodnutí příslušnému správnímu soudu.

Dále stavební úřad zamítl mé námitky s odvoláním na skutečnost, že stavební úřad nemá právo na žadateli požadovat v územním řízení předložení smluv o dodávce biomasy a odběru fugátu. Tyto smlouvy podle něj budou podkladem k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, jak je uvedeno v podmínkách umístění stavby.

V tomto případě stavební úřad opět pochybil. Umístěním stavby bez jasného a konkrétního zdroje biomasy a bez jasného a konkrétního místa ukládání zbylého fugátu a zahrnutím nekonkrétní a nevymahatelné podmínky do rozhodnutí učinil rozhodnutí nekonkrétním a zmatečným. K žádosti o kolaudační souhlas pak dále investor není povinen splnit podmínky z rozhodnutí o umístění stavby, ale podmínky stavebního povolení. K žádosti o kolaudační souhlas pak investor je povinen opatřit závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy. Povodí Moravy s. p. však takovým orgánem není.

Odvolání proti zamítnutí námitek podaných pod bodem C).

V řízení jsem namítal, že výkresová dokumentace, část D - Identifikační údaje stavby, projektant Ing. Ivo Junek - vykazuje řadu nepřesností či absenci údajů, které však jsou svojí podstatou určeny jako vstupní podklady k dalšímu řízení.

V průvodní zprávě, charakteristice území a stavebního pozemku není uvedeno, že zvažovaná stavba přímo mezuje s pozemky (parcelní čísla 3069 a 3070) určenými územním plánem k výstavbě rodinných domků. Tento údaj je však zásadní pro další rozhodování nadřazených orgánů.

V průvodní zprávě, charakteristice území a stavebního pozemku jsou uvedeny nejbližší vzdálenosti obytného domu od kogenerační jednotky 170 m, dále potom jsou uvedeny vzdálenější objekty. Objekty, které jsou ve vzdálenosti kratší (i cca 100 m) nejsou uvedeny. Tato skutečnost opět zásadně zkresluje situaci.

Na základě výše uvedených skutečností jsem požadoval dopracování dokumentace tak, aby zachycovala skutečné a reálné údaje a tím i poskytla nezkrácené podklady schvalovacím orgánům.

Vzhledem k tomu, že výstavba BPS je zvažována prakticky v obytné zóně, požadoval jsem provedení hodnocení vlivů na životní, tzv. EIA a to navzdory tomu, že plánovaný zdroj svým výkonem tuto přímo dle zákona nevyžaduje.

Stavební úřad mou námitku zamítl obecně, formálně a nekonkrétně, aniž by se zabýval konkrétními údaji a důkazy uvedenými v mé námitce, zejména chybnými a nepravdivými údaji v projektové dokumentaci.

Návrh obsahuje například tyto nekonkrétní, zmatečné a rozporné údaje:

SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

Údaje o vstupních surovinách a odpadech

Kukuřičná siláž 6 800 – 7 900 t/rok

Travní senáž 3 000 – 4 400

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Kukuřičná siláž 6 800 – 7 000 t/rok

Travní senáž 4 000 – 4 400 t/rok

Bez dalšího komentáře. Další důkaz o naprosté zmatenosti a zmatečnosti dokumentace.

SO1.02 – Příjem surovin, dávkovací zařízení.

Příjmový koš je dimenzován na celou denní dávku krmiva a má krycí roletu.

V dokumentaci není tento koš okótován, nejsou k němu žádné výkresy, Nejsou známy jeho rozměry. Krycí roleta není opatření pro zamezení úniku pachových látek.

SO1.06

Dešťová kanalizace má údajně retenci 16 m³.

Není zde navržena jímka o objemu 16 m³, výpočet udává potřebu 16,2 m³.

2 d) ZPF – PD tvrdí, že dle sdělení MÚ Jevíčko odbor výstavby jsou pozemky parc. č. 205/7 a 205/8 zastavěnými stavebními pozemky.

Žádné stanovisko odboru výstavby přiložené k návrhu to však neuvádí.

2 f) ... na stavbě na parcele 852 budou provedeny stavební úpravy spočívající v odstranění vzduchotechnického systému na severovýchodní části budovy a dále v zajištění snížení hluchnosti technologických systémů stavby tak, aby byl dodržen hygienický limit pro denní i noční dobu při spuštění provozu BPS s jejími zdroji hluku.

Nekonkrétní. Nevymahatelné.

3 a) Výrobní program – jedná se o výrobu elektrické energie a energie tepelné.

Územní plán tento druh staveb v daném území nepřipouští.

3 f) Řešení vzniku a likvidace provozních odpadů je nedostatečně popsána. Chybí jediný konkrétní údaj.

„Hlavními odpady při provozu jsou tuhý odseparovaný digestát, který bude jako hnojivo vyvážen denně na pole smluvních partnerů dodavatelů vstupní suroviny, dále pak tekutý digestát – fugát, jež bude shromažďován ve 2. fermentoru a následně ve dvou cca 20 denních obdobích každého půl roku vyvážen na pole smluvních partnerů.“

3 h) řešení ochrany ovzduší

„.... Kogenerační jednotka ..... výfukové potrubí bude vedeno svisle nahoru nad střechu provozní budovy nad terén. Hlavice výdechu je orientována kolmo se zemí směrem od obce.“
Bez komentáře. Další důkaz o naprosté zmatenosti a zmatečnosti dokumentace.

Vyhodnocení z hlediska životního prostředí.

„Envinromentální hodnocení je provedeno na globální úrovni ....“ dále v duchu úvodu zcela nekonkrétně a nedostatečně.

Pachové látky.

„Za možné zdroje pachových emisí u bioplynových stanic je možné označit skladovací nádrže, fermentory, homogenizační jímky, silážní žlaby.“

- Silážní žlaby - nebudou vybudované
- homogenizační jímky – nejsou navrženy
- fermentor – uzavřená vzduchotěsná nádrž.
- Skladovací jímky digestátu – vzhledem ke zdržení substrátu ve fermentoru a jeho složení lze očekávat u digestátu malé emise zápachu, to platí i o skladování seperátu a fugátu, navíc tato nádrž bude rovněž uzavřená.
- Vstupní jímka – nedostatečně popsáno – bude otevřená?, uzavřená? Podle dokumentace a podle stanoviska KHS lze dovodit, že se ve skutečnosti jedná o silážní žlab. Dovoz suroviny proběhne dle DUR během 2 ranních hodin, nikde není uvedeno, jak dlouho bude trvat, než se denní dávka dostane do fermentoru.
- Dovoz materiálů do střediska – nedostatečně popsáno. Do střediska bude ve skutečnosti dovážena surovina velmi zapáchající – tráva, která hnije i ½ roku někde na poli.

- „Rozvoz digestátu, případně fugátu k hnojení – případné emise pachových látek budou velmi nízké.“ Údaj „případné emise pachových látek budou velmi nízké“ je nekonkrétní – neudává absolutně žádné informace.
 „Je nezbytné, aby byly dodržovány zásady pro aplikaci hnojiv na půdní plochy s včasnou zaorávkou.“ To nebude možné, protože fugát nebude možné reálně skladovat v dofermentoru 6 měsíců.
 „Analogické srovnání s podobnými provozy potvrzuje, že při správném provozování není BPS významným zdrojem pachových látek.“ Toto tvrzení je v zásadním rozporu s metodickými pokyny MMR a MŽP, které označují BPS za zdroj pachu a uvádí jejich ochranné pásmo 300 m od obytné zástavby.
 „Za dodržení ..... lze předpokládat, že BPS nebude obtěžovat své okolí zápachem, což potvrzuje již zpracovaná pachová studie a rozptylová studie.“ Text DUR je v této části fakticky beletrií a ne technickou dokumentací. Použitý výraz „lze předpokládat“ neudává absolutně nic – žádnou informaci. Text se odvolává na rozptylovou studii a pachovou studii. Rozptylová studie však není součástí dokumentace, i když o ní stavební úřad tvrdí, že byla do návrhu doplněna, žádný z účastníků řízení o tom ale nebyl uvědoměn. Pachovou studii nikdo neviděl. Otázka zápachu tím pádem není v DUR vůbec řešena.

3 i) Řešení ochrany proti hluku.

- „Ve vnitřním i vnějším prostředí stavby – v rámci nového areálu BPS budou použity schválené výrobky pro tato zařízení.“ Mohou být použity jakékoli výrobky – důležité je, jakou hladinu akustického tlaku bude vyvozovat celý areál (BPS + stávající provoz) ve vztahu k chráněnému prostoru sousedních objektů bydlení. DUR v této části textu neřeší stávající zátěž.
 „Nutnou podmínkou jsou však opatření na existujících zařízeních areálu. Tato opatření budou provedena majitelem areálu S & M CZ s.r.o., smluvní závazek k těmto opatřením je součástí dokladové části projektu.“
 Zmíněná opatření nejsou absolutně nijak popsána. Není uvedeno, na kterých objektech a pozemcích. Smluvní závazek v dokladové části chybí.
 „Účinnost těchto opatření ..... Je zpracována hluková studie od Ing. Jirásky, která je součástí dokladové části projektu.“ Hluková studie však není součástí dokumentace, i když o ní stavební úřad tvrdí, že byla do návrhu doplněna, žádný z účastníků řízení o tom ale nebyl uvědoměn. Hluková studie je vadná.

5. zajištění bezpečnosti provozu stavby při jejím užívání.

- „Pro provozovnu hotelu, restaurace a prodejny bude .....“
 Bez komentáře. Další důkaz o naprosté zmatenosti a zmatečnosti dokumentace.

7. Popis vlivu stavby na životní prostředí a ochranu zvláštních zájmů.

- „Stavba nebude mít vliv na zdraví osob, budou dodrženy hygienické limity hluku“.
 Text se zabývá pouze hlukem a ignoruje ostatní složky životního prostředí. Text je zjevně nepravdivý, protože už v současné době jsou limity hluku překročeny a DUR nenavrhuje žádná konkrétní opatření na jeho snížení.

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Údaje o vzdálenostech objektů bydlení od BPS jsou nepravdivé. Objekt na pozemku parc. č. 303 je ve skutečnosti vzdálen od BPS 100 m a nikoli 170 m jak udává DUR.

Objekt na pozemku parc. č. 1019 je ve skutečnosti vzdálen od BPS 145 m a nikoli 175 m jak udává DUR.

Objekt na pozemku parc. č. 542 je ve skutečnosti vzdálen od BPS 130 m a nikoli 210 m jak udává DUR.

Údaje o stavbě:

Elektrický výkon 600 kVA

Tepelný výkon 580 kW - změněno navrhovatelem v dokumentaci po skončení veřejného projednání na 653 kW, stavební úřad to neoznámil účastníkům řízení.

Místo toho na základě vadné dokumentace vydal rozhodnutí o umístění stavby.

Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Stavební úřad dále porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb., když řádně neposoudil, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a zejména s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Odvolání proti zamítnutí námitek podaných pod bodem D).

Ve své námitce jsem namítal, že projektová dokumentace počítá předběžně s dopravou biomasy ze ZD Městečko Trnávka, Biskupice a Jaroměřice.

Tato však smluvně není sjednána, není zajištěna ani smlouvou o smlouvě budoucí. Je však díky umístění areálu výstavby na okraji města z hlediska schvalovacího procesu politicky nejprůchodnější.

V případě, že transport nebude probíhat avizovaným směrem, je možné, že transport biomasy a fugátu bude probíhat přes město Jevíčko, neboť neexistuje komplexní dopravní obchvat města. Jedná se tu o cca 2900 průjezdů těžké dopravní techniky ročně. V exponovaných obdobích (cca 40 dnů ročně) to však bude cca 40 průjezdů těžké dopravní techniky denně. Obce postižené navýšením dopravy, cca 2900 průjezdů těžké dopravní techniky ročně nejsou účastníky řízení a nemohou tak aktivně přispět k řešení problematiky dopravy.

Na základě uvedených skutečností jsem se domáhal předložení konkrétních smluv provozovatele BPS na dodávku biomasy a následný odběr fugátu, protože trasa transportu při změně uvažovaného dodavatele/odběratele může vést i přes město Jevíčko.

Dále jsem požadoval, aby dotčené obce byly o záměru provozovatele informovány, aby mohly na vzniklou situaci patřičně reagovat.

Dále se cítím poškozen jako občan města Jevíčka, neboť provozem BPS poklesne reálná tržní cena mezujícího pozemku parcelní číslo 3070, katastrální území Jevíčko-předměstí (majetek Města Jevíčka), určeného dle územního plánu k výstavbě rodinných domků.

Stavební úřad mou námitku zamítl obecně, formálně a nekonkrétně, aniž by se zabýval konkrétními údaji a důkazy uvedenými v mé námitce. Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Dále stavební úřad pochybil, když tvrdí, že pozemky, na které budou živiny vyváženy, stavební úřad neřeší a nejsou předmětem tohoto územního řízení. Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Naopak – tyto pozemky musí být součástí návrhu, protože ukládání fugátu na ně zásadním způsobem ovlivní nejen tyto pozemky samotné, ale i jejich bezprostřední okolí.

Dále stavební úřad pochybil, když v zamítnutí mé námitky odkazuje na vyjádření SÚS Pardubického kraje a odboru dopravy MÚ Moravská Třebová. Zvýšené intenzity dopravy jsou především zdrojem hluku, emisí a hlavně zápachu v místech dopravních tras. Zmíněná vyjádření se však těmito jevy nezabývají.

Stavební úřad mou námitku zamítl s odvoláním na skutečnost, že sledování hluku, prachu a ostatních emisí je v kompetenci KHS Pardubického kraje, která k návrhu vydala souhlasné závazné stanovisko k umístění stavby dne 29. 7. 2011, č.j. KHSPA 11477/2011/HP-Sy – s podmínkami uvedenými v bodě 5 rozhodnutí. Stanovisko KHS Pardubického kraje i nezákonnost podmínky v bodě 5 jsem napadl v odvolání už v předešlém textu.

Stavební úřad tak porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Stavební úřad dále porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb., když řádně neposoudil, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a zejména s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Dále stavební úřad pochybil, když v zamítnutí mé námitky tvrdí, že snížení tržní hodnoty majetku stavební úřad neřeší. Toto prohlášení stavebního úřadu je v přímém rozporu s § 89 stavebního zákona, kde je přesně stanoveno, o kterých námitkách stavební úřad musí rozhodnout, o kterých si musí učinit úsudek a rozhodnout ve věci a kdy toto neplatí. Snížení tržní hodnoty nepatří mezi námitky, které by byly vyjmuty z povinnosti učinit si úsudek a rozhodnout ve věci. Nelze tedy akceptovat prohlášení stavebního úřadu, že tyto námitky „neřeší“. Takové prohlášení je v rozporu se zákonem. Stavební úřad se tak mými námitkami řádně nezabýval, neposoudil je a jejich zamítnutí řádně neodůvodnil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Stavební úřad dále mou námitku zamítl s odvoláním na skutečnost, že tato námitka měla být uplatněna při schvalování územního plánu. S tímto odůvodněním nesouhlasím. Z odůvodnění zamítnutí této mé námitky vyplývá, že se jí stavební úřad řádně nezabýval, řádně ji neposoudil a správně nevyhodnotil. Porušil ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Umístění BPS do existujících ploch pro průmyslovou výrobu není vhodné, technologický proces zde probíhající má charakter a průvodní jevy zemědělské výroby. Je tedy možné jej umístit do ploch pro zemědělskou výrobu, které mají stanovena ochranná pásma a jsou dostatečně vzdáleny od obytné zástavby. Viz příslušný metodický pokyn MMR – „Pro stavbu BPS je možné využít ploch z kategorie „brownfields“, např. v nevyužívaných areálech bývalých zemědělských družstev. Důležité je důkladné posouzení celé technologie v dané lokalitě, posouzení vstupů a výstupů, především s ohledem na hodnoty znečištění ovzduší, a dodržení odstupových vzdáleností od obytné zástavby. Umístění BPS v zastavěném území: Umístění BPS z hlediska územního plánování je možné pouze v souladu s územním plánem. Nezbytné je stanovit ochranné pásmo a dodržet odstupové vzdálenosti zejména od ploch bydlení, rekreace a občanského vybavení.“ Stavební úřad se opět těmito aspekty a důkazy nezabýval.

V závazné části schváleného územního plánu sídelního útvaru Jevíčko je pro předmětnou plochu uvedeno:

3. – Pro zabezpečení dalšího rozvoje města nutno v plné míře respektovat zásady urbanistické koncepce sledující tvorbu zdravého životního prostředí.

6. – Relativně dobře rozvinutá výroba zaměřená na využití místních surovin, strojírenství a potravinářství bude dále posílena a orientována do ploch rozvinutých podél Malonínského potoka s dobrou dopravní obsluhou.

Jak je z výše uvedeného textu zřejmé, územní plán nepřipouští umístění bioplynových stanic do daného území a to ani obecnou formulací – stavby pro výrobu energie. Navržená stavba BPS je tedy v rozporu s územním plánem.

Vyjádřením je zjevně porušen i bod A) 3. závazné části územního plánu, protože už stávající stav v území je nadlimitní vzhledem k zatížení hlukem. Umístění dalšího zdroje hluku do tohoto území je v rozporu s tvorbou zdravého životního prostředí.

Tyto výše uvedené skutečnosti měl vzít v úvahu rovněž stavební úřad. Měl návrh posoudit, zda je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování. Stavební úřad to zjevně neučinil a tak porušil § 90 zákona č. 183/2006 Sb.

Ochranné pásmo PBS, ve kterém nesmí být umístěny objekty bydlení, činí 300 m – což je téměř ¼ historické zástavby města, včetně náměstí. V tomto pásmu se rovněž nachází řada lékařských ordinací. Je tedy zřejmé, že umístění předmětné BPS do dané lokality je nemožné – nebylo by možné pro ni stanovit ochranné pásmo.

Stavební úřad mou námitku zamítl s odvoláním na své tvrzení, že Město Jevíčko jako vlastník pozemku parc. č. 3070 v k. ú. Jevíčko-předměstí nemělo k umístění BPS vzhledem k sousednímu pozemku parc. č. 3070 připomínek.

Toto tvrzení stavebního úřadu není objektivní skutečností, ale nepodloženou spekulací. Město Jevíčko totiž námitky do řízení podalo, požadovalo v nich stejně jako já přerušení řízení a doplnění návrhu prakticky o stejné dokumenty jaké jsem požadoval já. Město Jevíčko se ve svých námitkách nezřeklo práva účastníka řízení z titulu majitele sousedních pozemků. Navíc Město Jevíčko v územním řízení podle § 89 stavebního zákona uplatňuje námitky **k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce.**

Ochrana zájmů obce je jednoznačně i ochranou majetku obce, tedy i pozemku parc. č. 3070 v k. ú. Jevíčko-předměstí.

Samotné zamítnutí námitek obce a nevyhovění jejím návrhům na doplnění dokumentace a eliminaci negativních důsledků stavby považuji za bezprecedentní postup stavebního úřadu a porušení ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a § 90 zákona č. 183/2006 Sb. Dne 22. 11. 2011 jsem podal do řízení další důkazy. Napadám výrok rozhodnutí s odvoláním na nepřipustné a nedostatečné vypořádání mých důkazů, návrhů a připomínek v řízení stavebním úřadem. Napadám skutečnost, že stavební úřad se mými důkazy, návrhy a připomínkami řádně nezabýval a nereagoval na ně.

Do řízení jsem podal jako důkaz doslovnou citaci posudků, které pořídilo Město Jevíčko a které byly podkladem pro vypracování jeho námitek. Tyto důkazy řeší jak věcné nedostatky návrhu, dokumentace a dokladů, tak rovněž procesní a formální nedostatky jednotlivých úkonů a dokumentů orgánů státní správy včetně stavebního úřadu. Navrhl jsem, aby se stavební úřad oběma posudky podrobně zabýval, posoudil je a vyhodnotil v územním řízení jako jeden z důkazů.

Stavební úřad chybně mnou podané texty odmítl jako důkazy v řízení, nezabýval se konkrétními informacemi a upozorněními v nich uvedenými a nevypořádal se s nimi. Porušil tak §§ 3, 50, 51, 52 správního řádu.

Stavební úřad v rozhodnutí sdělil, že mnou uvedenou doslovnou citací odborných posudků předmětného návrhu a předmětného řízení nelze v řízení brát jako odborný posudek. Stavební úřad však nijak své tvrzení nezdůvodnil. S tímto postupem nesouhlasím. Stavební úřad se mnou podaným důkazem podaným do řízení vůbec nezabýval a nevzal jej ani na vědomí. Stavební úřad tak porušil správní řád. Správní orgány se musí zabývat všemi důkazy podanými do řízení a musí zajistit rovné postavení účastníků řízení – tím došlo k porušení příslušného ustanovení správního řádu. Stavební úřad svým postupem dále porušil § 3, správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ve svém podání jsem dokazoval a upozorňoval, že návrh spolu s předloženou dokumentací a doklady dokazuje, že u povolaného záměru může hrozit znečištění vod, nedodržení hlukových limitů pro chráněný venkovní prostor objektů pro bydlení, nedodržení imisních limitů znečištění ovzduší. Bez dalšího doplnění návrhu není zřejmé, zda je záměr v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů. Důvodem pro přerušování územního řízení je absence hlukové studie v dokumentaci, ač se na ni tato ve svém textu odvolává. Navíc podle dostupných informací je hluková studie, která byla podkladem pro závazné stanovisko KHS, vadná. Neobsahuje v zadání všechny zdroje hluku. Navrhuje protihluková opatření, avšak naprosto nekonkrétně. Samotná dokumentace pak otázku hluku řeší zcela nedostatečně. Není zejména zaručeno, že limit 40 dB pro noční dobu, dle nařízení vlády číslo 272/2011 Sb. nebude překročen. Dle závazného stanoviska KHS vyplývá, že tyto limitní hodnoty jsou v daném území překročeny již nyní. Není tedy možné sem umístit další zdroj hluku. Dokumentace dále obsahuje nepravdivé údaje o vzdálenosti nejbližší obytné zástavby od stavby. Není to 170 m, ale cca 120 m, což je téměř o 1/3 méně. V dokumentaci ani hlukové studii dále není vyhodnocen hluk dopravy v areálu, který se posuzuje jako stacionární zdroj hluku a bude mít na výsledky značný vliv. Dokumentace i hluková studie jsou proto vadné. Vadné je proto i samo závazné stanovisko KHS, které vycházelo z neúplných a nepravdivých údajů. Na podkladě vadného stanoviska dotčeného orgánu státní správy nelze územní rozhodnutí vydat.

K těmto mým důkazům, návrhům a upozorněním stavební úřad uvedl pouze to, že hluková studie byla od 2. 11. 2011 k dispozici u stavebního úřadu a že jsem si ji ofotil. **Toto sdělení stavebního úřadu není pravdivé.** Žádnou studii jsem si u stavebního úřadu nefotil, vůbec jsem nevěděl, že hluková studie byla do dokumentace doplněna. Hlukovou studii mám ofocenou přímo z KHS.

Stavební úřad v reakci na mé důkazy, návrhy a připomínky pouze zkopíroval obecné a již v předcházejícím textu několikrát použité tvrzení, že hluková studie byla podkladem pro závazné stanovisko Krajské hygienické stanice a stavební úřad ji v řízení nepožadoval doložit. Žadatel ji přesto dne 2. 11. 2011 doložil a byla k nahlédnutí i na veřejném jednání dne 3. 11. 2011 na místě stavby. Stavební úřad pochybil, když se důkazy mnou podanými do řízení řádně nezabýval, neposoudil je náležitě a nevyhodnotil je. Stavební úřad svým postupem dále porušil § 3, správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dále jsem upozornil na skutečnost, že v případě digestátu z BPS dle projektové dokumentace se jedná o látku s lehce uvolnitelným dusíkem. Dusík se bude snadno uvolňovat do půdy a ohrozí čistotu povrchových i podzemních vod. Dokumentace pro územní řízení se vůbec nezabývá způsobem – místy – kde bude hnojení digestátem probíhat. Vzhledem k tomu, že v blízkém okolí jsou v současné době umístěny či realizovány již 3 jiné BPS a dále vzhledem k tomu, že území Malé Hané je protkáno vodními toky, je riziko ohrožení povrchových i podzemních vod velmi vysoké. Přitom velká část místních vodotečí (Jevíčka, Malonínský

potok) je vedena jako takzvané lososové vody, s nejpřísnější ochranou kvality vod. Ohroženy záměrem jsou rovněž podzemní vody - studna Reifova pila a prameniště u Zadního Arnoštova. V blízkosti Malonínského potoka – na území stavby - se nachází faktické záplavové území, které hrozí splavením digestátu do toku. Pozemky pro vývoz digestátu, v návaznosti na plán hnojení nejsou v dokumentaci popsány. Navržená technologie umožní zdržení digestátu v dofermentoru maximálně 2 měsíce. Tento fakt si vynutí nutnost vyvážení digestátu na pole i v nevhodné době – zmrzlá půda, půda nasycená jarními či podzimními dešti. Negativní důsledky jsou nasnadě: Kromě výše popsaného znečištění vodních toků to bude silný zápach. Upozornil jsem na skutečnost, že v dokumentaci nebyly vyhodnoceny přírůstky imisních koncentrací znečišťujících látek v ovzduší. Vyhodnocení není provedeno pro spalování bioplynu, ale ani pro dopravu. Není spolehlivě prokázáno, že budou dodrženy limity nařízení vlády číslo 597/2006 Sb. Těmito skutečnostmi se kromě vlastní dokumentace nezabývají ani stanoviska Krajského úřadu Pardubického kraje, která jsou z těchto i jiných důvodů rovněž vadná. Na podkladě vadného stanoviska dotčeného orgánu státní správy nelze územní rozhodnutí vydat.

Stavební úřad v reakci na mé důkazy, návrhy a připomínky pouze uvedl obecná tvrzení a odkazy na jiná stanoviska. Stavební úřad pochybil, když se důkazy mnou podanými do řízení řádně nezabýval, neposoudil je náležitě a nevyhodnotil je. Stavební úřad svým postupem dále porušil § 3, správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dále jsem navrhl, aby bylo územní řízení přerušeno a návrh doplněn o:

- Novou hlukovou studii, s řádným započítáním hluku od všech stacionárních zdrojů a veškeré dopravy – i areálové.
- Návrh konkrétních protihlukových opatření.
- Návrh konkrétních tras dovozu suroviny a vývozu digestátu.
- Návrh konkrétních pozemků pro uložení digestátu.
- Rozptylovou studii.
- Objekt, který zabrání úniku pachových látek do ovzduší během dávkování suroviny.
- Objekt, zajišťující uložení digestátu, místo vyvážení na zmrzlá či podmáčená pole.

Stavební úřad v reakci na mé důkazy, návrhy a připomínky pouze uvedl (zkopíroval) obecná tvrzení, která použil v jiných částech textu rozhodnutí. Dále opakovaně nepravdivě uvedl, že jsem si u něj ofotil hlukovou studii. Stavební úřad svým postupem dále porušil § 3, správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Stavební úřad pochybil, když se důkazy mnou podanými do řízení řádně nezabýval, neposoudil je náležitě a nevyhodnotil je. Navíc je nepřijatelné, aby správní orgán v rozhodnutí, které je úředním dokumentem uváděl jako svá vlastní tvrzení zjevně nepravdivé a vymyšlené skutečnosti.

Stavební úřad v reakci na mé důkazy, návrhy a připomínky dále uvedl, že protihluková opatření budou součástí dokumentace stavby ke stavebnímu řízení. Zde se stavební úřad dopustil dalšího pochybení – jím vydané územní rozhodnutí žádnou takovou podmínku neobsahuje. Postup stavebního úřadu je proto nejen nesprávným úředním postupem ale navíc je také zmatečný. Buď do výroku rozhodnutí tuto podmínku opomněl stanovit, nebo v textu reakce na mé důkazy, návrhy a připomínky uvádí další vlastní nepravdivé výroky. Obojí je závažným pochybením a má za důsledek nezákonnost rozhodnutí.

Stejného pochybení se stavební úřad dopustil v případě vlastního tvrzení o tom, že případné objekty k zabránění úniku pachových látek do ovzduší během dávkování suroviny a zajišťující uložení digestátu budou řešeny ve stavebním povolení. Stavebnímu úřadu zjevně uniká skutečnost, že pokud v dokumentaci pro stavební řízení přibudou do stavby další objekty, bude navržená stavba v rozporu s vydaným územním rozhodnutím. Výroky stavebního úřadu v této části rozhodnutí navozují v účastnících řízení oprávněnou otázku, zda stavební úřad vůbec ví, jakou stavbu vlastně do území umísťuje.

Stavební úřad pochybil, když se důkazy mnou podanými do řízení řádně nezabýval, neposoudil je náležitě a nevyhodnotil je. Tím se také stalo, že ignoroval důrazná upozornění na svá pochybení, kterých se v řízení dopustil. Stavební úřad svým postupem dále porušil § 3, správního řádu, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dále jsem upozornil stavební úřad, že pokud předmětné územní řízení nepřeruší, nevyzve navrhovatele k doplnění návrhu a následně doplněný návrh znovu řádně veřejně neprojedná, dopustí se nesprávného úředního postupu. Dále jsem upozornil stavební úřad na důsledky nesprávného úředního postupu včetně náhrady škody.

V reakci na toto mé upozornění stavební úřad v rozhodnutí sdělil, že jestliže žadatel zajistil veškeré podklady k vydání územního rozhodnutí a **jestli se umístění stavby nelíbí účastníkům řízení** a veřejnosti, není nesprávným úředním postupem, že stavební úřad žadateli vyhoví.

I přes nezpochybnitelný fakt, že žadatel **nezajistil** veškeré podklady k vydání územního rozhodnutí, takovéto vypořádání se s návrhem účastníka řízení podaným do řízení je porušením § 4 správního řádu – povinnost chovat se vůči dotčeným osobám zdvořile a podle možností jim vycházet vstřícně. Je nepřijatelné, aby správní orgán podobným způsobem zlehčoval, až zesměšňoval vážně míněné návrhy účastníků řízení. V žádné ze svých námitek, návrhu, důkazu či připomínce jsem se nevyjádřil v tom smyslu, že „**se mi návrh nelíbí**“. Vždy jsem věcně argumentoval a hlavně navrhoval doplnění návrhu takovým způsobem, aby byla prokázána jeho nezávadnost vůči okolí. Také jsem upozorňoval na nedostatky návrhu a na nedostatky a vady vlastního řízení. Po celou dobu co tak činím, jsem veden snahou o to, aby návrh a jeho projednání byly bez vad a případné umístění předmětné stavby mělo minimální negativní vliv na životní prostředí.

Místo toho, aby se stavební úřad řádně zabýval upozorněním na tyto nedostatky a v souladu se správním řádem pomohl odstranit žadateli vady návrhu, neučinil prakticky nic a navíc se s mým upozorněním vypořádal nezdvořilým způsobem. Tímto svým postupem opět stavební úřad porušil základní ustanovení správního řádu.

Dále stavební úřad v rozhodnutí sdělil, že je přesvědčen o svém správném úředním postupu.

Toto přesvědčení se stavebním úřadem nesdílím.

Stavební úřad pochybil, když se všemi mými námitkami podanými do řízení řádně nezabýval, nevyhodnotil je dostatečně, řádně je neposoudil, a řádně se s nimi nevypořádal. Tyto skutečnosti spolu se skutečností, že stavební úřad o mých námitkách vůbec nerozhodl ve výroku rozhodnutí, jsou takovými vadami rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost a nezákonnost.

Návrh spolu s dokumentací a příloženými podklady a doklady jakož i dosavadní průběh celého řízení včetně činnosti stavebního úřadu jsou natolik vadné, vnitřně rozporné a zmatečné, že podle mého názoru není formálně ani fakticky možné v řízení dále pokračovat a dospět k závěru.

Navrhuji, aby bylo vydané rozhodnutí zrušeno a aby stavební úřad následně buď žádost zamítl, nebo aby řízení zastavil.

Ing. Svatoslav Marek
Okružní II, č. p. 237
569 43 Jevíčko

